

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/181/2017
Identifikačné číslo spisu:	6114222174
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6114222174.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V. S., nar. X. X. XXXX, bývajúcej v N., M., zast. JUDr. Jánom Vinarčíkom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Pod Rybou 5, proti žalovanej TESCO STORES SR, a. s., so sídlom v Bratislave, Kamenné nám. č. 1/A, IČO: 31 321 828, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o náhradu mzdy a iné, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 15Cpr/2/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoPr/8/2016 z 29. marca 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 26. 8. 2014 je neplatná. Zároveň žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej náhradu mzdy v sume jej priemerného (mesačného) zárobku od 22. 9. 2014, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesením vyhláseným do Zápisnice o pojednávaní konanom na Okresnom súde Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) dňa 1. 3. 2016 a dňa 16. 6. 2016 okresný súd pripustil v zmysle ústne predneseného návrhu právneho zástupcu žalobkyne v časti uplatneného nároku na náhradu mzdy zmenu žaloby tak, že žalobkyňa sa v konečnom dôsledku podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy vo výške 534,86 €, zodpovedajúcej sume jej hrubého priemerného mesačného zárobku odo dňa 22. 9. 2014 až do času, keď žalovaná umožní žalobkyni pokračovať v práci alebo keď súd rozhodne o neplatnom skončení pracovného pomeru ako aj iné - v zmysle pripustenej zmeny žaloby - uplatnené nároky (nárok na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku, vernostné bonusy), a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom č. k. 15Cpr/2/2014-181 zo 16. júna 2016 okresný súd žalobu zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalobkyňa odvolala. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 15CoPr/8/2016 z 29. marca 2017 odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z.,

Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobkyne dospel k záveru, že jeho skutkové a právne závery sú správne a na zdôraznenie ich správnosti uviedol, že dohoda o rozviazaní pracovného pomeru je právny úkon, ktorý okresný súd správne posúdil nielen podľa príslušných ustanovení zák. č. 311/2001 Z. z., Zákonníka práce ale aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich právne úkony (§ 37 a § 39), pričom správne vyhodnotil okolnosti na strane žalobkyne, za ktorých bola táto dohoda uzatvorená, keď ustálil, že dohoda o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 26. 8. 2014 bola zo strany žalobkyne uzatvorená slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Preto odvoláciu námietku žalobkyne, že táto dohoda bola vopred vyhotovená a žalovanou podpísaná a že ju žalobkyňa podpísala pod nátlakom, vyhodnotil ako irelevantnú, a to najmä s prihliadnutím na to, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa mala dostatočný priestor, aby sa s obsahom predmetnej dohody vopred oboznámila a zvažila rozviazanie pracovného pomeru so žalovanou.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na ust. § 420 písm. f/ a na ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. V súvislosti s predpokladom prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. v dovolaní uviedla, že odvolací súd porušil jej právo na spravodlivý súdny proces, pričom toto porušenie práva na spravodlivý proces spočíva vo svojvoľnom hodnotení dôkazov. Vo vzťahu k predpokladu prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., v dovolaní uviedla, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, pričom jeho rozhodnutie záviselo od riešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená, pretože nová procesnoprávna úprava (Civilný sporový poriadok) nadobudla účinnosť dňa 1. 7. 2016 a odvolací súd rozhodol dňa 29. 3. 2017, t. j. krátko po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý zásadným spôsobom zmenil ochranu a postavenie tzv. slabšej strany sporu v prebiehajúcom súdnom konaní. V uvedenej súvislosti poukázala na ust. § 307 C. s. p. upravujúce charakteristiku antidiskriminačného sporu, na ust. § 316 ods. 1 a 2 C. s. p. upravujúce charakteristiku individuálneho pracovnoprávneho sporu a tiež na ust. § 319 C. s. p., z ktorého vyplýva, že v individuálnom pracovnoprávnom spore má súd dôkaznú iniciatívu. Zdôraznila, že odvolací súd sa nezaoberal ochranou slabšej strany sporu, tak ako je táto upravená v tretej časti druhej hlavy platného a účinného Civilného sporového poriadku a ani nevyvinul dôkaznú iniciatívu v zmysle ust. § 319 C. s. p. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k obsahu dovolania žalobkyne písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 C. s. p, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

10. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 C. s. p.), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

12. V predmetnej veci odôvodnila dovolateľka prípustnosť dovolania poukazom na ust. § 420 písm. f/ C. s. p. tým, že odvolací súd vykonané dôkazy svojvoľne vyhodnotil a na ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená, konkrétne od otázky procesnoprávnej povahy, súvisiacej s ochranou tzv. slabšej strany sporu v individuálnom pracovnoprávnom spore a na to nadväzujúcej dôkaznej iniciatívy súdu, vyplývajúcej z ust. § 319 C. s. p., podľa ktorého odvolací súd pri svojom rozhodovaní nepostupoval, hoci Civilný sporový poriadok, obsahujúci uvedené ustanovenie, bol už v čase rozhodovania odvolacieho súdu nielen platný ale aj účinný.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka v súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu namietala svojvoľné, t. j. nesprávne hodnotenie dôkazov.

14. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo strany sporu dožadovať sa hodnotenia vykonaných dôkazov podľa jej predstáv. Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva a dovolaciemu súdu ani neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižšej inštancie. To, akým spôsobom súd vykonáva a vyhodnocuje jednotlivé dôkazy, na ktoré prihliadne a v akej miere, je vždy vecou konajúceho súdu. Dovoláním sa nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Žalobkyňou tvrdené nesprávne hodnotenie dôkazov nie je preto spôsobilé založiť bez ďalšieho zmatečnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. a teda konštatovať prípustnosť a zároveň dôvodnosť podaného dovolania.

15. Po zistení, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľkou tvrdenou zmatečnosťnou vadou vyplývajúcou z ust. § 420 písm. f/ CSP, pristúpil dovolací súd - vychádzajúc z právneho názoru o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov vysloveného v rozhodnutí veľkého senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1 VCdo 1/2018, ktorým bol s analogickým použitím zásady lex posterior derogat legi priori prekonaný opačný právny názor vyslovený v rozhodnutí veľkého senátu najvyššieho súdu sp. zn. 1 VCdo 2/2017 - k posúdeniu prípustnosti dovolania aj z hľadiska ďalšieho

uplatneného dôvodu prípustnosti dovolania, spojeného s právnym posúdením v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

16. Nespôsobilým založiť prípustnosť dovolania bol však v danom prípade aj tento dovolateľkou uplatnený dôvod prípustnosti dovolania, pretože dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo od vyriešenia právnej otázky súvisiacej s aplikáciou ust. § 319 C. s. p. Odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozsudku okresného súdu, ktorý okresný súd vydal v čase, keď bol platný a účinný zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok, ktorý dôkaznú iniciatívu súdu v sporoch s ochranou tzv. slabšej strany sporu neupravoval. Žalobkyňa v odvolaní podanom proti rozsudku súdu prvej inštancie nespochybnila súdom prvej inštancie zistený skutkový stav veci, keď výslovne uviedla, že „vady napadnutého rozsudku spočívajú v nesprávnom právnom posúdení inak súdom dôsledne a dostatočne zisteného skutkového stavu vecí“. Odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), stotožňujúc sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C. s. p.) nemal preto dôvod doplniť ani zopakovať dokazovanie (§ 384 C. s. p.) a uplatniť pri tom dôkaznú iniciatívu v zmysle ust. § 319 C. s. p.

17. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa ust. § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol.

18. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej, ktorá sa k obsahu dovolania žalobkyne písomne nevyjadrila náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože jej preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.